

พุทธทาสภิกขุ. (๒๕๔๘). ยอดแห่งความสุข. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ. ๖๐ หน้า.

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงยอดแห่งความสุข สิ่งที่เรียกว่าความสุขย่อมแตกต่างกันเป็นชั้นเช่นเดียวกับอาหาร อาหารของคนชั้นต่ำ ชั้นกลาง และชั้นสูงก็เรียกว่าอาหารทั้งนั้น ความสุขก็เช่นกัน สุขที่เป็นรากฐานเป็นความสุขที่ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน ไม่เบียดเบียนทั้งตนเองและผู้อื่น ส่วนสุขในชั้นกลางได้แก่การคายออกเสียได้ จากความกำหนัด เป็นความรักในสิ่งที่ย่อวนตลอดถึงสิ่งอันเป็นที่ตั้งแห่งความรักตามธรรมดา ส่วนความสุขอันเป็นสุดยอดนั้นคือสุขอย่างอนัตตา คือไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตนมีแต่สิ่งที่เป็นไปตามเหตุปัจจัย เป็นสิ่งอยู่นอกกาย นอกจิตใจ ไม่มีตัวตนในมนุษย์